माल्येन भव भूषितः । विप्र ! त्वं न च तत्काष्ठमावां ग्रन्थतां कुरं इति वाक्यमावीच्य तथा व्यवस्थापयन्ति । स्वस्थे त विष्युदीन्यावि हीनविष्य्य तत्काष्ठमाचाधारण-निषेधः । विधिस्त वैष्यवस्थिति वर्णयन्ति । गर्णेमपूजने तक्यीनिषेधी यथा तक्यीं प्रति गर्णेमवाक्यम् "उष्णाणां सारभूता त्वं भविष्यू सि मनोरमे ! । क्वांमेन महाभागे । स्वयं नारायणिष्या । प्रिया त्वं सर्वदेवानां कृष्यस्य च विभिन्नः। पृज्या विस्तिह्या नृष्यां सम त्याच्या च सर्वदा" ब्रह्मवैवन्ते गर्णेमस्य प्रकृष्टि । ''स्वयतिनों चेबेदिष्यं न तक्या विनायकम् । न दूर्वया यजेद्र-दुर्गो धुस्तुरेख न भाक्तरम्' राष्ट्रभष्ट्रध्तम् ।

तुलसीय इचिविधः वायुष्टराखे। "अस्ताला तुन्धीं किला यः पूजां जस्ते नरः। चोऽप-राधी भवेत् सत्यं तत् सर्वं निष्मासं भवेत्"। तच्यने मन्त्रानरं स्त्रान्दे "तुनस्रस्तजन्त्रासि सदा ल' केयव-प्रिया । ने ग्रवार्धे चिनीमि त्वां वरदा भव भी भने"। "त्वद्रम्सकावैः पत्नैः पूजवामि यचा इरिम् । तचा अर पविताङ्गि ! कडी महिवनायिनि' । गार्ड व । मोचैकहेतो ! घरणीप्रथको । विच्छोः समझख गुरोः प्रियेति। व्याराधनाधे दरमञ्जरीकं जुनामि पत्रं त्वसि ! चमस । इत्युक्ता त्वसीं नला चिला दिवयं-पाणिना । पतात्वे कैक्क्योन्यस्ये व वत्पात्रे मझरीः रिप। तन्त्रोङ्गासमुद्ध स्त्रान्दे। "मन्त्रेणानेन यः कुर्यात् गटहीला तुवसीदवस् । पूजनं वासुदेवस्य वस-कोटिफलं समेत्"। किञ्च "यास्यामियाञ्चीर्धं प्रत्यक् त्वसी चिती। तवसीं ये विचिन्तनि धन्यासी करपञ्जवाः"। इति । संक्रान्यादौ निषिद्वे प्रिय तुलस्वचयः स्तो । परं त्रीविष्णुभक्तं सु हाट्यामेव नेष्रते" इरिम॰ तुबस्यवचयनिषेधकाचः। विश्वाधसीतिरे ''नोच्छिन्द्यात् तुससीं विप्रा द्वादण्यां वैच्छवः कचित्"। गाइड "भातवार विना दूवी तुलवी दादवी विना । जीवितस्यायिनाशाय न विचिन्नीत धर्मवित्"। च त्रीहण्सल्यस्यवादीयकात्तिकमा इत्स्त्री "दाद्ध्यां त्रवसीपतं धातीपत्रञ्ज कार्तिके १ जुनाति च नरी गच्छे विरयानतिगिईतान्"! व्यतएको क्रम्। "देवार्षे त्रवसीक्हेदो होमार्षे समिधालयां। इन्द्रचये न दुष्योत गयार्थे हा तृष्यय च" | "एवं कत्वा महा-प्जानक्षीपाक्षादिकं प्रभीः। क्रमाह यथा सम्प्रदायं तत्तत् स्वानेषु पूलवेव्' । इरिमितिविवासे ७वि-नासे। तुलसीविवा इप्रतिष्ठाविधिः "त्रीविधष्ठ उवाच। विवाहं सम्प्रवच्यामि तुलस्यान्तु यथाविधि। यथोक्तं पञ्चराले वे ब्रह्मचा भाषितं पुरां । "स्वादावेव वने वाप्य तुल्कीं खन्द हेऽपि वा। वर्षत्रयेश पृचीन ततो यजनभारभेत्। शौम्यायने प्रकर्त्त व्यं गुरुशको-द्ये तथा । खय वा कार्कि के मासि भी ग्रापञ्च दिने घुच । यैवाहिकेषु ऋचेषु पूर्णिमायां विश्वेषतः । मग्डपंकार-येत्तात कुण्डवेदी तथा पुनः। शान्तिकञ्च प्रकर्त्तव्यं मातृ यां स्थापनं तथा। मातृ याद्वादिकं सर्वं विवा इवत् समाचरेत्। ब्राष्ट्रायांच ग्राचः स्नातान् वेदवेदाङ्ग-पारगान्। ब्रह्मा चादेशकचैव चलारच तचर्तिजः। वैष्णवेन विधानेन वर्षभीकलसं यजीत्। मग्डपं कारयेत्रत बच्छीनारायणं गुभम्। यहंबत्तं पुरः कता मातृषां यजनं तथा। कता नान्दीसुसं याद सौवर्थं स्वापयेद्धरिम्। कत्वारोष च तन्धीं खग्ने त्वसमिते रवौ । वासः शतेन मन्त्रेण यस्त्रयुग्ने न वेष्ट्येत्। यदा बझेति मन्त्रेच कडूचं पाचिपक्षवे | कोऽदादिति च मन्त्रेच पाचिपाची विधीवते ! ततः अगडे समागता चाचार्यः यहसा दिलेः । आचार्यो वेदिकाकुण्डे जुड्डयाच नवाड्यतीः। विवाहकभेवत् सर्वे वैच्यवं देशिकोत्तसैः। कर्त्रव्यच ततो होमीवि-येषादिधिपूर्वकम्" । "यजमानः सपत्नीको हान्यो वे गोत्रवास्त्रवाः। प्रदिचिणाच कर्त्तवायत्वारो विन्ता सह। तुनसाः पाणिपहणे वेदिकायां विभावसी । शातकुष्मं जपेत् स्त्रकं पावमानी विशेषतः। तदैव यान्तिकाध्यायम्। नवस्रक्तीं तथैव अ। जीव-छत्तं प्रनर्जभा तया वैष्णवसंहिताम्। यचुभक्तरि-निर्चीषेभे रीत्रय स निस्ननैः। गायनि मङ्गनायी माङ्गल्यं विधिमाचरेत्। दद्यात् पृषौद्धतिं पया-द्भिषेत्रविधि ततः। ब्रह्मणे द्रषमं द्दादाचार्याः परिधाय थ। नां पटञ्च तथा गयामाचार्याय प्रदा-पयेत्। कृतिग्भ्यो टापयेटु वस्तार्थे कां देद्याच दिच-चाम्। एवं प्रतिषिता देवी विष्णुना च समर्चिता काजनोपार्जितं पापं दर्शनेन प्रकाश्रति । रोपयेत्त्वभी यस्त्र सेचयेत्र प्रयक्षतः । प्रतिष्ठाप्य यथोक्तेन विष्णुना यह मानवः। स मोर्च समते जन्तु विच्या लोकं तथा मनम्। प्राप्तोति विश्वान् भीगान् विष्णुना सह